
Luna
bedenkt een smoesje
Eerlijk zijn geeft rust.
Kleine fouten horen bij groeien!
Hans Vermeulen

Luna heeft haast
Luna de vos liep door het bos.
Ze had haast.
Ze wilde snel
naar de open plek.
Daar zouden haar vrienden
samenkomen.
“Ik ben bijna
te laat!”
Luna rende
over het pad.
Ze keek niet
goed waar ze liep.
“Opschieten!”
OPEN PLEK

Oeps!
Op het pad stond een mand.
Een mand vol
mooie bosvruchten.
Luna zag hem te laat.
BOEM!
Ze botste tegen de mand.
De mand viel om.
De vruchten rolden
alle kanten op.
“O nee...”
Luna keek om zich heen.
Open plek

Luna kijkt snel om zich heen
Luna keek naar de mand.
Toen naar de vruchten.
Toen naar het bos.
Niemand had het gezien.
“Misschien merkt niemand het.”
Ze wilde doorlopen.
Maar toen hoorde ze voetstappen.
“Luna?”
Het was Sam.
Luna?

Sam vraagt wat er is
Sam keek naar de grond.
Overal lagen vruchten.
“Wat is hier gebeurd?”
Luna slikte.
Ze wist precies wat er was gebeurd.
Maar ze wilde het liever niet zeggen.
“Eh...”
Ze keek naar de mand.
Toen naar Sam.
“De wind!”
Sam keek omhoog.
De bomen stonden helemaal stil.
Wat is hier gebeurd?
De wind!

Luna verzint nog iets

Toen kwam Mila eraan.

“Waarom liggen hier overal vruchten?”

Luna wees meteen naar Sam.

“Sam weet het!”

Sam keek verbaasd.

“Ik?”

Luna knikte.

“Ja. Jij was hier toch?”

Sam schudde zijn hoofd.

“Ik kwam net aan.”

Luna voelde haar wangen warm worden.

Het eerste smoesje
“De wind?” vroeg Sam.
Luna knikte snel.
“Ja. Een hele sterke windvlaag.”
Sam keek opnieuw naar de bomen.
Geen blaadje bewoog.
“Maar er is helemaal geen wind.”
Luna dacht snel na.
“Nou... misschien was het een klein windje.”
Sam zei niets.
Luna voelde zich steeds ongemakkelijker.
Ja. Een hele sterke windvlaag.
De wind?
Maar er is helemaal geen wind.
Nou... misschien was het een klein windje.

Nog een smoesje
Luna keek naar de mand.
“Misschien stond de mand wel verkeerd.”
Mila keek naar de mand.
“Hoe bedoel je?”
Luna wees.
“Hij stond vast niet goed.”
Sam bukte zich.
Hij zette de mand recht.
“Hij staat nu gewoon stevig.”
Luna wist even niets te zeggen.
Misschien stond de mand wel verkeerd.
Hoe bedoel je?
Hij stond vast niet goed.
Hij staat nu gewoon stevig.

Het wordt ingewikkeld
Luna wilde eigenlijk vertellen wat er was gebeurd. Maar nu had ze al twee smoesjes verteld.
De wind.
De mand.
En misschien moest ze nu nog iets bedenken.
“Misschien...”
Ze keek naar de grond.
“...heeft een konijn hem omgeduwd.”
Mila keek haar aan.
“Een konijn?”
Luna knikte.
Maar ze voelde zich helemaal niet fijn.
...heeft een konijn hem omgeduwd.
Een konijn?

Iedereen gaat zoeken
"Dan moeten we het konijn zoeken," zei Sam.
Luna schrok.
"Zoeken?"
"Ja," zei Mila.
"Misschien weet het konijn wat er is gebeurd."
Samen liepen ze het bos in.
Luna liep achteraan.
Ze had helemaal geen zin om een konijn te zoeken.
Want er was geen konijn.
HIER WOONT MISSCHIEN EEN KONIJN?
Dan moeten we het konijn zoeken.
Misschien weet het konijn wat er is gebeurd.
Zoeken?

Geen konijn

Ze keken
achter een boom.
Niets.
Onder een struik.
Niets.
Bij de grote steen.
Ook niets.
**“Er is hier
geen konijn,”**
zei Sam.
Luna zuchtte.
**“Misschien is
het al weg.”**
Mila keek Luna aan.
“Heel snel dan.”

Luna wordt steeds stiller
Ze liepen
terug naar de mand.
De vruchten lagen
nog steeds verspreid
over het pad.
Luna keek ernaar.
Ze voelde zich
helemaal niet blij.
Ze had eigenlijk
alleen maar haast gehad.
En nu had ze allerlei
smoesjes bedacht.
“Waarom zei ik
niet gewoon
de waarheid?”
dacht Luna.
Waarom zei ik niet gewoon de waarheid?
SAMEN
WEER
VERDER

Bram komt erbij
Bram de beer
kwam eraan.
“Wat is hier
gebeurd?”
Sam vertelde
wat hij had gezien.
Mila vertelde
over de wind.
En over het konijn.
Bram keek verbaasd.
“Een windvlaag?”
Hij keek naar de bomen.
“Een konijn?”
Hij keek naar Luna.
Luna zei niets.
Een windvlaag?
Een konijn?
EERLIJK VERTELLEN HELPT
Het was een wind. En misschien een konijn.
Ik heb gezien dat de vruchten op de grond lagen.

Luna kan het bijna niet meer
Bram begon de vruchten op te rapen.
Sam hielp mee.
Mila ook.
Luna bleef staan.
Ze wilde helpen.
Maar haar hoofd zat vol met smoesjes.
“Misschien moet ik nog iets zeggen...”
ze dacht na.
Maar er kwam geen goed smoesje meer.
Alle smoesjes maakten het juist erger.
EERLIJK ZIJN MAAKT HET LICHTER
Misschien moet ik nog iets zeggen...
Maar er komt geen goed smoesje meer...

Luna vertelt het bijna
Luna deed een stap naar voren.
"Ik..."
Iedereen keek naar haar.
"Ja, Luna?" vroeg Mila.
Luna keek naar de grond.
"Ik moet jullie iets vertellen."
Ze haalde diep adem.
Maar toen zei ze:
"Laat maar."
EERLIJK ZIJN MAAKT HET LICHTER
Ik...
Ja, Luna?
Ik moet jullie iets vertellen.
Laat maar.

Luna voelt zich niet fijn
De anderen
gingen verder
met opruimen.
Luna keek naar hen.
Ze voelde zich
steeds vervelender.
Niet omdat de vruchten
op de grond lagen.
Maar omdat ze
niet eerlijk was geweest.
Ze wilde eigenlijk
maar één ding.
Dat nare gevoel kwijt.
SAMEN MAAK JE HET WEER GOED
Dat nare gevoel kwijt.

“Het was mijn schuld”
Luna stond op.
Ze liep naar
haar vrienden.
“Wacht.”
Iedereen keek op.
Luna haalde diep adem.
“Het was mijn schuld.”
Sam keek haar aan.
Luna ging verder.
“Ik liep veel te hard.”
“Ik keek niet goed.”
“En toen botste ik
tegen de mand.”
EERLIJK ZIJN MAAKT VRIENDEN STERKER
Dat is moedig van je, Luna.
Het was mijn schuld.
Dank je wel dat je het vertelt.
Dat is eerlijk.

Luna vertelt alles
Luna keek naar de grond.
“Ik was bang dat jullie boos zouden worden.”
“Daarom zei ik dat het de wind was.”
Ze keek naar Sam.
“En toen zei ik dat de mand verkeerd stond.”
Toen naar Mila.
“En daarna verzon ik dat een konijn het had gedaan.”
Luna zuchtte.
“Sorry.”
Dank je dat je het vertelt, Luna.
EERLIJKHEID MAAKT VRIENDEN
Sorry.
Het is goed dat je eerlijk bent.
We zijn niet boos, Luna.

Eerlijk voelt rustig
Sam glimlachte.
“Dank je dat je het eerlijk vertelt.”
Mila knikte.
“We hadden liever meteen de waarheid gehoord.”
Bram gaf Luna een kleine glimlach.
“Iedereen maakt weleens een fout.”
Luna voelde iets bijzonders. Haar buik voelde niet meer zo gespannen.
Ze glimlachte.
“Eerlijk zijn voelt eigenlijk veel rustiger.”
SAMEN IS ALLES MOOIER
Iedereen maakt weleens een fout.
We hadden liever meteen de waarheid gehoord.
Dank je dat je het eerlijk vertelt.
Eerlijk zijn voelt eigenlijk veel rustiger.

Voor ouders en grootouders

Samen praten · Samen geloven · Samen groeien

Eerlijk zijn geeft rust

Luna maakte een fout. Ze liep te hard, keek niet goed en botste tegen de mand met vruchten.

In plaats van meteen eerlijk te vertellen wat er was gebeurd, verzon ze smoesjes.

Eerst was het de wind.
Toen stond de mand verkeerd.
Daarna was er missichien een konijn geweest.

Maar haar smoesjes maakten haar niet blijer.
Integendeel. Ze voelde zich steeds onrustiger.

Pas toen Luna eerlijk vertelde wat er was gebeurd, kwam er rust.

Eerlijk zijn brengt je dichter bij elkaar!

Ook kinderen maken fouten

Soms zijn ze bang dat papa, mama, een juf, meester of vriend boos zal worden. Dan kan het verleidelijk zijn om een smoesje te verzinnen.

Maar kinderen mogen leren:

Een fout toegeven is niet het einde. Eerlijk vertellen wat er is gebeurd geeft ruimte om het goed te maken.

Jezus en eerlijkheid

De Bijbel leert ons dat God wil dat wij eerlijk zijn. En wanneer wij iets verkeerd hebben gedaan, hoeven we ons niet te verstoppen voor God. We mogen eerlijk naar Hem toe gaan.

Jezus kent ons helemaal.

We hoeven tegenover Hem geen smoesjes te verzinnen. We mogen zeggen:

"Jezus, ik heb iets verkeerd gedaan."

We mogen om vergeving vragen.
En we mogen erop vertrouwen dat Jezus ons wil vergeven en ons wil leren om het goede te doen.

Een mooi gesprek

Vraag bijvoorbeeld:

1. Waarom vertelde Luna niet meteen de waarheid?
2. Waarom maakte het eerste smoesje haar niet blij?
3. Waarom werd het steeds moeilijker toen Luna nieuwe smoesjes bedacht?
4. Vind jij het soms moeilijk om toe te geven dat je iets verkeerd hebt gedaan?
5. Wat zou je tegen Jezus willen zeggen als je iets verkeerd hebt gedaan?

Wat leren we van Jezus?

De Bijbel zegt:

"Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven."

1 Johannes 1:9

